

“ ఆ ది పీ ర్యు ము ” - ఎష్ విష్ణువు సర్వప్రము

॥ బిష్ణుష్టార్ భ్యాన్ము ॥

పుణ్యంబరధరం విష్ణుం శసితర్థం చంపర్థుఽము ।
తుఫణ్ణతదనం ష్ణీయేత సర్వవిష్ణుహశింతయే ॥

॥ శ్రీనివిస భ్యాన్ము ॥

సమస్తాఖ్యం మతజేత నీరియం కృపానిధి ।
పాశా వైం భణిష్టైతే భ్రంధో దయైనిధి ॥

॥ మహాభారత త్రవణ ఘలము ॥

ద్విపాయనోష్ట లుఱ నిష్పత్తమతుప్మేయం । తుట్టం తవత్తతుధ పాతురం జితం చ ।
యే ఖారతం సతుధిగంభుతి లేచ్యతోనం । కిం తప్ప తుండ్రరజైరాష్టేచనేను ॥

॥ అధి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరామాక్షరే, విరాజమణస్య, దేవదేవిశత్రమస్య, జగద్రూపణార్థం, అపతీర్ణస్య, శ్రీమద్రాలాండ్రకీసిచి
బ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేష్టాటీశ్వరస్యామినః, అసుగ్రహప్రసాదేన, సర్వోపాం, భక్తజనానాం, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురార్థిగ్రైవ్యర్థాభవృద్ధుర్థం, విషువికార్తిమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వాఖ్య, నివృత్తిద్వారా, సకలత్రేయోభవృద్ధుర్థం, ధర్మార్థ, కామమొక్కాఖ్య, చతుర్వీద్ర, పురుషార్థ ఘల
సిద్ధుర్థం, వాఙ్మాసికాయ, ప్రవర్తిత, అగేక జగ్మాధు, నిబ్ధరణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్తణార్థం చ,
శ్రీమస్తవశభారతే, ఆదిపర్యాణి, యథారక్తి, త్రయ్స్తింశబ్దికశతతమాధ్యాయాస్తర్థత శీశ్వకపారాయణం,
ఆచార్యముఖేన కరిష్మామహే ॥

॥ వ్యోమ భ్యాన్ము ॥

ల్యోపం తశిష్టార్థార్థం క్షేః ప్రాత్తమకల్యాపుము ।
శరిషరిత్తుసం తండే షుకతితం తపోనిధిము ॥

ల్యోపాయ విష్ణుర్ణాయ ల్యోపర్ణాయ విష్ణుతే ।
నమే తై ప్రాత్తాఖధయే, ల్యోప్యాయ నమేనముః ॥

అధ్యాయః-133 త్రయస్తింశదధికశతతమో2ధ్యాయః సమ్భవపర్వ

రజీ రాజకుమారాణామప్రకౌశలదర్శనమ్

అథ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి సమ్భవపర్వణ్యాప్తదర్శనే త్రయస్తింశదధికశతతమో2ధ్యాయః // 133 //

వైశమ్యయన ఉవాచ

కృతాప్రాణారూప్యోంశు పాణ్డుపుత్రాంశు భారత ।

దృష్ట్యు ద్రోణో2బ్రహ్మిద్రాజప్సుతరాష్ట్రం జనేశ్వరమ్ ॥

॥ 133-1 ॥

కృపస్య సోమదత్తస్య బాహీల్కస్య చ ధీమతః ।

గాజీయస్య చ సాన్నిధ్యే వ్యాపస్య విదురస్య చ ॥

॥ 133-2 ॥

రాజున్ సమ్భూప్తవిద్యాస్తే కుమారాః కురుసత్తము ।

తే దర్శయేయుః స్వాం శిఖాం రాజన్మనుమతే తవ ।

తతో2బ్రహ్మిన్మహారాజః ప్రహృష్టేనాన్తరాత్మనా ॥

॥ 133-3 ॥

ధృతరాష్ట్ర ఉవాచ

భారద్వాజ మహత్సుర్ము కృతం తే ద్విజసత్తము ।

యదానుమన్యసే కాలం యస్మిన్నేశే యథా యథా ।

తథా తథా విధానాయ స్వయమాజ్ఞాపయస్య మామ్ ॥

॥ 133-4 ॥

స్మిహయమ్యద్య నిర్వేదాత్ పురుషాణాం సచక్షుషామ్ ।

అప్తహోతోః పరాక్రాన్తాన్యే మే ద్రజ్యాన్తి పుత్రకాన్ ॥

॥ 133-5 ॥

జ్ఞత్తర్వద్గురురాచారోయే బ్రహ్మితి కురు తత్తథా ।

న హీదృశం ప్రియం మన్యే భవితా ధర్మవత్సుల ॥

॥ 133-6 ॥

తతో రాజానమామణ్య నిర్లతో విదురో బహిః ।

భారద్వాజో మహాప్రాణో మాపయమాస మేదినీమ్ ॥

॥ 133-7 ॥

సమామవృష్టాం నిర్మల్మాముదక్షప్రవణాన్వితామ్ ।

తస్యాం భూమో బలిం చక్రే తిథా నక్షత్రపూజితే ॥

॥ 133-8 ॥

అవశుష్టే సమాజే చ తదర్థం వదతాం వరః ।

రజీభూమో సువిషులం శాష్ట్రదృష్టం యథావిధి ॥

॥ 133-9 ॥

ప్రేష్టాగారం సువిహితం చక్రస్తే తస్య శిల్పినః ।

రాజుః సర్వయథోషేతం ప్రీణాం చైవ నరర్భభ ॥

॥ 133-10 ॥

మఖ్యంశ్చ కారయామాసుస్తుత జానపదా జనా� ।
విషులానుభ్వయోపేతాన్ శిబికాశ్చ మహాధనాః ॥

॥ 133-11 ॥

తస్మైంపుతో2హని ప్రాప్తే రాజు ససచివస్తుదా ।
భీష్మం ప్రముఖతః కృత్యా కృపం చాచార్యసత్తమ్ ॥

॥ 133-12 ॥

ముక్తాజాలపరిక్షిష్టం వైదుర్యమణిశోభితమ్ ।
శాతకుమ్భమయం దివ్యం ప్రేష్టాగారముపాగమత్ ॥

॥ 133-13 ॥

గాన్ధారీ చ మహాభాగా కుస్తీ చ జయతాం వర ।
ప్రియశ్చ రాజుః సర్వాస్తాః సప్రేష్యాః సపరిచ్ఛదాః ॥

॥ 133-14 ॥

హర్షాదారురుపుర్ణిన్నేరుం దేవప్రియో యథా ।
బ్రాహ్మణాష్టత్రియాద్యం చ చాతుర్వర్ణం పురాద్మతమ్ ॥

॥ 133-15 ॥

దర్శనేష్టు సమభ్యాగాత్ కుమారాణాం కృతాప్తతామ్ ।
షష్ణోనైకస్తతాం తత్త దర్శనేష్టు జగామ హ ॥

॥ 133-16 ॥

ప్రవాదితైశ్చ వాదిత్రైజ్ఞనకౌతుహలేన చ ।
మహార్షి ఇవ క్షుబ్ధః సమాజః సోభవత్తదా ॥

॥ 133-17 ॥

తతః శుక్లమృగధరః శుక్లయజ్ఞోపవీతవాన్ ।
శుక్లకేశః సితశ్మృష్టః శుక్లమాల్యమలేపనః ॥

॥ 133-18 ॥

రజ్మమధ్యం తదా22చార్యః సపుత్రః ప్రవివేశ హ ।
నభో జలధరైష్టం సాజ్ఞారక ఇవాంశుమాన్ ॥

॥ 133-19 ॥

స యథాసమయం చక్రే బలిం బలవతాం వరః ।
బ్రాహ్మణాంస్తు సుమార్జ్ఞాన్ కారయామాస మళ్లాలమ్ ॥

॥ 133-20 ॥

సుఖపుణ్యార్థఫోషస్య పుణ్యస్య సమనవ్తరమ్ ।
వివిశుర్విధం గృహ్య శస్త్రోపకరణం నరాః ॥

॥ 133-21 ॥

తతో బద్ధాజ్ఞులిత్రాణా బద్ధక్ష్మా మహారథాః ।
బద్ధతుణాః సధనుషో వివిశుర్భరతర్భభాః ॥

॥ 133-22 ॥

అనుజ్యేష్టం తు తే తత్ యుధిష్ఠిరపురోగమః ।
చక్రవర్షం మహావీర్యః కుమారాః పరమాద్భుతమ్ ॥

॥ 133-23 ॥

కేచిచ్ఛరాక్షేపభయాచ్చిరాంస్యవనవామిరే ।
మనుజా ధృష్టమపరే వీషాజ్ఞక్రుః సువిస్మృతాః ॥

॥ 133-24 ॥

తే స్నే లక్ష్మ్యణి బిభిదుర్భాషైర్భూమాజ్యుశోభిత్తేః ।
వివిధైర్లాఘవోత్పైరుహ్యాన్తో వాజిభిర్ప్రతమ్ ॥

॥ 133-25 ॥

తత్పుమారబలం తత్ గృహీతశకార్యకమ్ ।
గంధర్వనగరాకారం ప్రేష్టు తే విస్మృతాభవవ్ ॥

॥ 133-26 ॥

సహసా చుక్రపుశ్చాన్యే నరాః శతసహస్రశః ।
విస్మృతోత్పలవయనాః సాధు సాధ్యతి భారత ॥

॥ 133-27 ॥

“వీషిషితిక”

ః “గౌతింద సాతు స్వంతీర్థస్తు” �

॥ అధ క్షమా ప్రార్థనా ॥

యదక్కరపదబ్రష్టం మాత్రాహీసం చ యద్భవేత్ ,
తంత్రాం క్షమ్యాతాం దేవ నారాయణ సవోస్తుతే ॥

॥ అధ లిష్టక్కేమ ప్రార్థనా ॥

సర్వేభవస్తు సుఖసః సర్వేసంతు నిరామయః ,
సర్వేభద్రాణి పశ్చంతు మాకశ్చిత్ దుఃఖభాగ్యవేత్ ॥

॥ అధ భగవత్స్మర్యాణమ్ ॥

కాయేస వాచా మనసేంలియైర్భ్య బుద్ధైత్తానా వా ప్రత్యతేస్సుభావాత్ ,
కరిష్మి యద్భత్తకలం పరమై నారాయణయేతి సమర్యాయామి ॥

॥ అధ మంగళమ్ ॥

త్రియః కాశ్మాయ కశ్మాణిధయే నిధయేర్థామ్ ,
తీవేజ్ఞటగివాసాయ తీవివాసాయ మంగళమ్ ॥